

NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1084

23.12.2023 (134)

Michael Kühnen Poliitiline sõdurlus: SA traditsioonid ja vaim

7. osa

POLIITILISED SÕDURID TÄNA

NEUE FRONT - sellepärast nimetasime ka meie "Teabekirja liikumise olukorra kohta", mis on alates keelustamisest igakuiselt ilmunud ning tagab ja dokumenteerib meie Gesinnungsgemeinschaft'i sisemise ühtekuuluvuse. Meie seltsimehed on kokku tulnud kümnetes NEUE FRONT-i lugejaringides üle kogu BRD ja isegi Ostmarkis. Pärast ANS/NA keelustamist ei ole meid ühendanud ükski organisatsiooniline side, sest me ei tahtnud oma keelatud jõuga tagasi pörandaalusele pöörduda. Igal juhul pidi ANS/NA taanduma tagaplaanile ja moodustama vaid kogu liikumise kui terviku võitlusliku selgroo, nagu see on Sturm-Abteilung jaoks hädavajalik. Keeldumine pidi aga ilmnema kui test, et näha, kas meie kogukond on ka ilma tihedalt organiseeritud jõuta taustal juba piisavalt tugev, et jääda ellu puhta ideede kogukonnana - mida hoiab koos vaid ühine arusaam programmist, strateegiast ja taktikast. Keelustamisele järgnenud kuud on just seda muljetavaldavalt näidanud. Meie Gesinnungsgemeinschaft ei ole mitte ainult ellu jäänud - ei, täna on see rahvussotsialistlik liikumine par excellence, NSDAP ja SA ajaloolise traditsiooni ning kõigi nende jõupingutuste ja püüdluste pärija alates 1945. aastast.

Meie ridades seisis ja seisab:

NSDAP ja selle allüksuste vanad võitlejad, aga ka viimased usklikud SRP-st ja natsionaalsotsialistidest, kes on säilitanud oma usu DRP-sse ja NPD-sse. Meiega koos on mehed BDNSist ja NSDAP sõpradest, NPD orduteenistusest, Aktion WIDERSTANDist ja ANRist, endised Euroopa Vabastusrinde võitlejad ja NSDAP/AO aktiivsed liikmed. Mõned meie noored seltsimehed on välja kasvanud rahvuslike noorteühenduste elustiilist, kuid neid on iseloomustanud ka Volkssozialistische Bewegung ja Wehrsportgruppe Hoffmanni võitlus ja läbikukkumine. Sõbrad ja toetajad on sellised mehed nagu meie auliikmed Rüttiliristi saaja Otto Riehs ja viimane propagandapealik Kolmanda Reichi lõunaosas Willi Krämer. Kindralmajor Remer, kes kunagi lükkas maha Führeri vastu suunatud reaktsiooniputši, oli tollal SRP juht ja kes rääkis 1984. aasta suvel ühel meie miitingul 20. juuli aastapäeval üle saja meie seltsimehega, on uhke selle võitleva, poliitilise noorsoo üle!

ME OLEME PÄRIJAD - ME OLEME TÄNANE LIIKUMINE!

Seega on see mõttekogukond nüüd palju rohkem kui lihtsalt uus SA, kuid see on siiski elujõuline ainult siis, kui selle noored võitlejad jätkavad Sturm-Abteilungi traditsiooni ja vaimu tunnustamist ja selle järgi elamist. Mida tulevik toob, on endiselt ebaselge. Kuid isegi kui tulevad rasked päevad ja kriisid, ei saa toimunut ja saavutatut kustutada! Uuesti ja uuesti võib ja tahab meie kogukond end sellest eluhoiakust uuendada, kokku tulla ja sellest traditsioonist jõudu ammutada.

Seejuures ei olnud SA traditsiooni üheksa aspekti algusest peale dogmaatiliselt kehtestatud ja meie väeosale peale surutud. See algas arusaamast, et natsionaalsotsialism saab uuesti edukas olla ainult siis, kui natsionaalsotsialistlik liikumine sünnib uuesti - **"NATSIONAALSED SOTSIALISTID PEAVAD NATSIONAALSES SOTSIALISTILISES ORGANISATSIOONIS!"**.

See oli meie töö otsustav alus, mis oli ühine NSDAP/AO-ga. Kuid samal ajal, kui nemad töötasid propagandistlikus põrandaaluses, kus tegutsesid illegaalsusest lähtuvad rakukesed, otsustasime me võidelda SA traditsiooni kohaselt. Sellest algse kontseptsiooni täiendusest oleme pika küpsemisprotsessi ja paljude vigade ning kibedate kaotuste ja tagasilöökide kaudu õppinud, mida see täna konkreetselt tähendab. Selle nüüdseks kaheksa aastat kestnud katkematu võitluse ja lõpuks esimese selge edu teel uuestisünni oleme ära tundnud need üheksa kirjeldatud SA traditsiooni aspekti ja teinud need meile selgeks ajaloolise SA ajaloo taustal.

Täna olen kindel, et meie võitluse jätkuv edu sõltub sellest, kas meie noored aktivistid - eriti need, kes ei ole möödunud aastaid ise kogenud ja on meie jaoks uued - saavad samuti nagu meie poliitiliseks sõduriks ning mõistavad seda poliitilise sõdurluse traditsiooni ja realiseerivad seda oma elus nii, nagu meie

oleme vahepeal õppinud. Poliitiline sõdurlus täna - see saab olla vastus küsimusele, kuidas selle traditsiooni üheksa kirjeldatud aspekti on end meie uue SA ajaloos tõestanud ja kuidas neid tuleb tulevikus rakendada ja realiseerida:

- **Sõdurite revolutsiooniline liit**
- **Poliitiliselt konsolideeritud revolutsioonilise rahvaarmee tuumik**
- **Sturm-Abteilung of the NSDAP**
- **Relvastatud õonestuse tagasilükkamine**
- **Hävimatu mõttekogukond**
- **Töötamine SA vaimu elava eeskuju kaudu**
- **Võitlus dogmatismi vastu**
- **Ei ole kuritegelik organisatsioon**

Kui see 1977. aastal Hamburgis algas, oli seal juba stabiilne natsionaalsotsialistide rühm, mis koosnes mitmest tosinast inimesest. Tegemist ei olnud siiski tõelise organisatsiooniga: inimesed kuulusid mõnda riiklikusse ühendusse, tundsid üksteist ja noored aktivistid tegid aeg-ajalt NSDAP/AO raames või iseseisvalt illegaalseid öiseid propagandaülesandeid. Meie SA torm organiseeris 1977. aasta lõpuks siiski vaid kümme liiget - ühelt poolt seetõttu, et enamik neist ei mõistnud veel, miks nad peaksid võtma suurema riski, selle asemel et jätkata nagu tavaliselt; teiselt poolt seetõttu, et me harrastasime ranget selektsiooni ja ei võtnud kõiki. Loomulikult olid meie esimese tunni SA mehed kõik teadlikud ja väljakujunenud noored natsionaalsotsialistid, kuid see ei eristanud neid teistest. Meie ja ülejäänud Hamburgi natsionaalsotsialistide erinevus seisnes nende ellusuhtumises: meie mehed olid valmis murdma retoorilise pseudoradikalismiga, säilitades samas kodanliku ellusuhtumise ja säilitades ametlikud kodanlikud poliitikavormid - nad olid valmis saama tõelisteks revolutsionäärideks ja võtma selle nimel ohvreid ja tagakiusamist. Ja nad kõik tulid Bundeswehrist või Wehrsportgruppenist, Hamburgi JN-st, mis seisis teadlikult OD traditsioonis, või Wikingi noortest, kelle vanemad Põhja-Saksamaal olid tollal tugevalt mõjutatud NSDAP/AO-st. Seega tekkis esimene traditsiooni rida SA suhtes üsna juhuslikult Hamburgi NS-skeenest pärit tegelike revolutsionääride hoiakutest ja eluloolisest taustast. Ilma, et seda oleks pidanud käskima või jutlustama, olime algusest peale sõduripraktikast lähtuv REVOLUTSIOONILINE JÕUDU.

See oli meie kui kogukonna edu ja püsijäämise kõige olulisem eeltingimus. Selles vaimus koolitasime siis teadlikult neid noori, kes meiega äsja liitusid ja kes ei olnud enam JN või WJ kooli läbinud, vaid olid meile otse tänavalt võitnud. Tänapäeval tulevad vaid vähesed vanadest rahvusühendustest - enamik uusi seltsimehi tuleb otse rahva seast. Ühest küljest on see väga lootustandev märk, sest see tõestab, et me oleme murdnud rahvusliku geto ja võime seega anda lootust tulevase massibaasi suhtes. Kuid see on ka probleem, sest samaaegselt revolutsiooniline ja sõdurlik ellusuhtumine ei ole BRD noorte jaoks - erinevalt

esimese maailmasõja rindemeeste ja nende noorukite ajaloolise SA austajate tagasitulekutest - iseenesestmõistetav. Seetõttu ei tohi me kunagi ohverdada oma vaimu ja stiili kohanemisele või kompromissile kodanliku süsteemiga - koos meiega tuleb noored natsionaalsotsialistid ka tulevikus koolitada poliitilisteks sõduriteks. See on meie Gesinnungsgemeinschaft'i ja kogu uue põlvkonna NS-liikumise selgroog. Ilma sellise eluhoiakuta langeksime me tagasi poliitilise tähtsusetuse pikka öösse!

Vastavalt põhimõttele "rahvussotsialistid kuuluvad rahvussotsialistlikku organisatsiooni" ei piirdu me, erinevalt rahvuslikest noorteühendustest, kelle eluhoiakule me nii palju võlgne, mis tahes kogukonda kuulumisega või selle ülesehitamisega, mis ühendab üldise rahvusliku poliitilise tunnetuse ja sõdurliku eluhoiaku. Vastavalt põhimõttele "Me ei kogu kõiki natsionaalsotsialiste, vaid ainult neid, kes on valmis kuuletuma!", ei asutanud me erinevalt meie eelkäijatest NS Kampfgruppen 70ndate alguses ka mitte ükskõik millist NS-gruppi: me asutasime algusest peale ja täiesti teadlikult STURM-ABTEILUNG DER NSDAP. Me ei valinud seda traditsioonilist nimetust mitte poliitilisest nostalgiast, vaid selleks, et näidata, et nägime ainult NSDAP taasasutamises paljulubavat võimalust aidata natsionaalsotsialismile säravasse taassündi. Samal ajal, allutades end NSDAP/AO-le, dokumenteerisime ka seda, et seda uut NSDAP-i ei ole veel uuesti olemas ja et seda ei saa asutada enneaegselt ja kiirustades.

Erinevalt NSDAP/AO pörandaalustest rakukestest uskusime aga, et mitte ainult propagandistlik pörandaalune võitlus (võib-olla isegi mitte peamiselt) ei tee seda taassündi võimalikuks, vaid eelkõige avatud ja poliitiline võitlus uue SA ridades, mille kaudu ühelt poolt tekib organisatsiooniline tuumik soovitud uue erakonna rajamiseks, ja teiselt poolt saab mõjutada ja muuta poliitilist kliimat nii, et see uus alus muutub poliitiliselt võimalikuks ja mõttekaks. Meie senine tee on näidanud, et meil oli nendes kaalutlustes õigus:

Ainult uus SA võib viia Natsionaalsotsialistliku Saksa Tööliste Partei taastamiseni! Me oleme nende kaheksa aasta jooksul tublisti edasi liikunud.

Üks probleem, mille suhtes leidsime selge seisukoha alles aja jooksul, oli küsimus relvastatud vastupanuliikumise õiguspärasusest ja tähendusest. Meie silmis ei olnud kunagi kahtlust, kas "Werewolf" on moraalselt õigustatud, ning pidev tagakiusamine ja rõhumine tekitas meie seltsimeestes pidevalt kiusatust minna "päris" pörandaalusele. Mõned - sealhulgas minu esimene asetäitja SA Stormis - valisid selle vale tee ja ebaõnnestusid. Kokkuvõttes saime aru, et sellega kõndisime ainult valitseva süsteemi lõksu ja me võitlesime läbi selge **VASTUPIDAMISE VÄLJA**. 9. novembri 1923. aasta õppetunnid nõuavad, et me säilitaksime selle suhtumise!

Algusest peale, veendunud revolutsioonääradena, lükkasime me rangelt tagasi kodanliku süsteemiga resigneerunud kohanemise tee; pärast kibedaid kogemusi õppisime pidama kiusatust relvastatud vastupanule valitseva süsteemi lõksu; kuid visa, kannatlik väiketöö propagandistlikus põrandaaluses ja NSDAP/AO põrandaaluste rakkude raames tundus meie sõdurlik-sõdurlikule elutundele ja kogukonnatundele liiga vähe ja ebapiisav. Nii et meie jaoks oli paratamatult ja loomulikult ainult üks tee poliitilise efektiivsuse saavutamiseks: esimese võitlusperioodi eeskujul TÖÖTA SA HINGEST TÖÖT!

Asjaolu, et hoolimata tagakiusamisest, hirmutamist ja kõigist sellega seotud probleemidest, hoolimata kannatustest ja ohvritest, kohtuprotsessidest ja vangistustest meie arvamuste pärast, tunnistasime end natsionaalsotsialistideks ja jätkasime võitlust isegi lootusetus olukorras; et me astusime igal hetkel vastu süsteemi poolt toimuvale rõhumisele oma vankumatu vastupanutahega, see mõjus eeskujuks ja eeskujuks üha uutele noortele ja tegi meie kogukonnast lõpuks uue põlvkonna natsionaalsotsialistliku liikumise juhtivaks jõuks. Isegi organisatsiooni ajaloo kõige tumedamatel aastatel, 1980-1982, kui organisatsioon oli lagunenu ja "uinunud", jäi SNE siiski tõeliseks eeskujuks ja kõige atraktiivsemaks liikumiseks, mis sai 1983. aasta läbimurde ajal ilmekalt selgeks ja põhjustas meie jõudude mahasurumise ja juhtide vangistamise aastate suurejoonelise ebaõnnestumise. Kõige suurema tunnustuse selle töö eest saime aga süsteemilt ANS/NA keelustamise kaudu, mille põhjenduseks öeldi:

"SNE/NA põhiseaduse vastast tegevust saab peatada ainult selle ühingu keelustamisega. SNE/NA juhtivate funktsionäride varasemad süüdimõistmised ei ole mõjutanud SNE/NA tegevust ja poliitilisi eesmärke. SNE/NA juhtivad funktsionärid on süüdimõistvate kohtuotsuste kaudu vaid tugevnenud oma keeldumises vabademokraatlikust põhikorraldusest".

Pärast seda, kui siseministerium oli nii kenasti öelnud, et süüdimõistvad kohtuotsused ei ole "midagi saavutanud" ja seetõttu saab meie tegevust "peatada" ainult keelustamisega, pidi see tõestama, et ka see oli ebaõnnestunud: me oleme nendes märkustes dokumenteerinud rohkem kui tosinat keeldu - ükski neist ei suutnud murda ja hävitada natsionaalsotsialismi kui ideed või eluhoiakut. Kuid alates 1945. aastast on nad kõik saavutanud oma eesmärgi - hävitada konkreetne organisatsioon - igal juhul. Ükski sõjajärgse perioodi rahvuslik poliitiline või rahvuslik-revolutsiooniline organisatsioon ei ole oma keelustamist üle elanud. Ainult meie väeosa, nagu NSDAP ja SA võitlusperioodil ja erinevalt sõjajärgsetest ühendustest, elas keelu üle tänu oma enesemõistmisele kui natsionaalsotsialistlikule Sturm-Abteilungile ja seega kui VÄLJENDATUD ÜHENDUSELE! Meie ühendus elas üle KÕIKIDE meie endiste juhtide vangistamise 1980. aastal ja nende keelustamise 1983. aastal, mistõttu ei saa meid enam miski hirmutada. Me teame: Meie tahe on tugevam kui süsteem - niikaua kui

me hoiame kinni sellest, mis tõi meile edu!

Üsna loomulikult oli meie kogukonnal ka kohustus võidelda REAKTSIOONI vastu:

Reaktsioon seisis meile alguses vastamisi kui "suukorvi-natsionaalsotsialistide" hirmus kohanemine, kes ei tahtnud lahkuda rahvuslaagri reaktsiooniliste ühenduste kaitsest ja maskeeringust, ja see kujutab endast endiselt kiusatust minna "mugava" ja "lihtsa" kompromissi teed valitseva süsteemiga. See vale tee on meie kogukonna jaoks suurim sisemine oht, sest see näib "trikitavalt" väldivat kannatusi, ohvreid ja tagakiusamist ning lubab siiski poliitilist tegevust. Kuid see tegevus on siis ainult poliitiline enesehaletsus, süsteemi mänguväljakul, kuid mitte enam poliitiline võitlus Saksamaa vabaduse eest. Meie esimese juhtpõhimõttega "rahvussotsialistid kuuluvad rahvussotsialistlikku organisatsiooni" astusime algusest peale rinde reaktsiooni vastu ja peame sellest kinni pidama. Kuid me peame tunnistama ka teisi mitmesuguseid reaktsiooni vorme ning väsimatult takistama ja tõrjuma nende tungimist meie mõttemaailma ja eluhoiakusse!

Sama pidevat valvsust tuleb rakendada ka võitluses DOGMATISMI VASTU - rindel, mida, nagu eespool kirjeldatud, meie kogukond tunnistab ja võttis vastu alles hiljaaegu, kui "SS-fraktsiooni" organisatsiooniliselt kahjulik tegevus kasvas ohtlikuks kriisiks. Meie kogukond ei tohi aktsepteerida ideoloogilist sektantlust ja kõrvalekaldumist partei joonest, samuti ei tohi aktsepteerida organisatsioonilisi suundumusi alajaotuste ja fraktsioonide enesemõistmise suunas, ja kindlasti mitte seda silmakirjalikku võimu nõudmist isehakanud isandate poolt, mis on tüüpiline dogmatismile igas vormis ja mis mürgitab meie ridades seltskondlikkust ja seab seega ohtu meie eksistentsi ja kogukonna aluse!

Kuna me oleme pärit ebaseaduslikkusest ja võlgneme sellele asjaolu suure osa oma sisemisest rahulikkusest, tugevusest ja suveräänsusest süsteemi ja selle rõhumise suhtes, ei ole me siiski kunagi praktiseerinud "ebaseaduslikkuse kultust". Vastupidi, alates SNE asutamisest 1977. aasta novembris ja veelgi enam pärast algse põrandaaluse SA ja selle juhatuse läbikukkumist 1979. aasta lõpus, olime tunnistanud, et natsionaalsotsialismi poliitiliste sõdurite tegelik ülesanne ei saa olla organiseeritud põrandaaluse liikumise ülesehitamine, vaid pigem tee inimesteni, töö läbi ülestunnistuse, eeskuju, ohvrite ja pühendumuse, mille kaudu saab noorte jaoks taas näha ja kogeda natsionaalsotsialismi, võib taas kord muutuda eeskujuks. Nii mõistsime oma võitlust üha enam kui kohustust organiseerida natsionaalsotsialistliku liikumise "legaalne haru", eitamata siiski kunagi illegaalse propaganda vajalikkust, nagu seda propageeris NSDAP/AO, sest eesmärk on sama:

NSDAP taastamine ja selle võimalik, uus võimuhaaramine!

Juba see näitab, et meie pühendumine seaduslikkusele EI hõlma valitseva süsteemi legitiimsuse ja eksisteerimise põhjuse tunnustamist: Meie silmis on Lääne-Saksamaa riigistruktuur, mis tekkis reetmisest, lüüasaamisest ja võitjate tahtele allumisest, ise algusest peale ebaseaduslik ja illegaalne - USA protektoraat poolkoloniaalse staatusega. Ainus asi, mida me selle süsteemi puhul tunnustame ja mida me peame reaalselt tunnustama, on selle de facto olemasolu: me ei nõustu selle olemasoluga, kuid me oleme sunnitud selle olemasolu teadmiseks võtma. Meie õiguspärasuse tunnustamine on vaid selle tunnustamise väljendus, sest koos valitseva süsteemiga võtsime teadmiseks ka selle, millised poliitilised võimalused on olemas, et töötada ja võidelda oma idee eest natsionaalsotsialistidena BRD-s!

Nii et meie õigusliku võitluse tagajärg ei ole mitte kohanemine, vaid vabaduse kasutamine ja laiendamine ning seal, kus see ei ole võimalik, valmisolek võtta vastu tagakiusamist ja rõhumist, minna läbi demokraatide vanglate, et paljastada "Saksamaa ajaloo vabima riigi" silmakirjalikkus. Nagu juba mainitud, leidsime oma tee seaduslikkusse, jättes avatud natside propaganda NSDAP/AO-le ja keskendudes nõudmisele natsikeelu tühistamiseks.

Pealegi ei püüdnud me kunagi ajaloolise NSDAP taastamist, vaid uue põlvkonna NSDAP taasasutamist ja aetasime end lõpuks selgelt SA traditsiooni, mille võidukad jõud olid ise "kuritegeliku organisatsiooni" olemusest õigeaks mõistnud. See Nürnbergi võitjate "kohtuotsus" ajaloolise NSDAP kuritegeliku iseloomu kohta, mida liitlased kasutasid, et õigustada selle keelustamist rahvusvahelist õigust rikkudes, on aluseks selle keelustamise jätkumisele ka tänapäeval, kuigi ajalooline NSDAP ei ole enam olemas ja seda ei saa enam taastada, sest traditsioonide otsene liin on katkenud!

Juba ANS/NA keelustamine näitas, et süsteem lasi maski langeda ja määratles NS-keelu meelevaldselt laiemalt, kui isegi võitjate "kohtuotsus" lubas. See leidis kinnitust, kui 1985. aasta jaanuaris mõistis Frankfurdi riigikaitsekohus mind enam kui kolmeks aastaks vangi, juba varem tsiteeritud ANS/NA enesemääratluse tõttu, mis oli SA ja sellel põhineva propaganda traditsioonis uue natsiliikumise seaduslikuks haruks. Vaatamata varasemale seltsimeeste tagakiusamisele ja vangistamisele, kaitses vähemalt kaebus Nürnbergi "kohtuotsusele", et SA ei olnud KRIMINAALNE ORGANISATSIOON, meie organisatsiooni ja lõi väikese mänguruumi seaduslikule natsipropagandale.

Keeld ja Frankfurdi kohtuotsus on seda muutnud. Selle enesemääratluse juriidiline tähendus on seega vähenenud - kui me tahame jätkata seaduslikku tööd (ja me tahame ja peame), siis peame jälle jätma selle propagandavormi täielikult NSDAP/AO-le, mis seega pärast aastatepikkust tagasihoidlikkust taas kord oluliselt suurema tähtsuse omandab, samas kui me peame keskenduma

praktilistele taktikaküsimustele ja konkreetsete probleemide kasutamisele. Sellegipoolest jätkuvad menetlused meie seltsimeeste vastu ja seega jääb õigeksmõistmise üleskutse SA jaoks tähtsaks: see ei kaitse enam kuidagi kohtulikku süüdistuse eest, vaid saavutab nüüd veelgi tähtsamaid asju:

See paljastab selgelt riiklike repressioonide omavoli ja kogu natsionaalsotsialismi vastu suunatud riigikaitse õigluse! Need viitavad oma oletatavale õiguspärasusele võitjate Nürnbergi kohtuotsusele, mille kohaselt on ajaloolises NSDAP-s kehtastunud natsionaalsotsialism kuritegeliku iseloomuga, mistõttu selle jätkamine tuleb isegi "vabas demokraatias" kuriteona vastutusele võtta.

Tunnistamata seda "kohtuotsust", ei andestanud me endale midagi, kui me tõele vastavalt märkisime, et kuulume uude põlvkonda, mis ei tahtnud ega saanud jätkata ajaloolist NSDAP-d, vaid püüdis uue aluse poole ja oli ka - õigeksmõistetud - SA traditsioonis. See uus sihtasutus või selle organisatsioonilised eelkäijad EI SAA aga jätkata neid endisi natsistlikke organisatsioone, mida on kirjeldatud kui "kuritegelikke" - natside keeluseadused ei puuduta meid üldse, ei ole meie suhtes põhimõtteliselt kohaldatavad. Nende laiendamine meile ei saa seega isegi valitseva süsteemi loogika kohaselt olla selleks, et kunagi "kuritegelikuks" tembeldatud organisatsioonil oleks võimatu oma tegevust jätkata - natsikeeld teenib vahepeal praeguse, süsteemikriitilise opositsioonilise liikumise, mis koosneb noortest natsionaalsotsialistidest, kes ei ole välja kasvanud ajaloolisest NSDAP-st ega jälgi kuritegelikke eesmärke (kusjuures tuleb küsida, mis see tegelikult on, sest teatavasti ei saa kunagi ja kusagil mõõta poliitilisi kujundusprotsesse "kodanliku" koodeksi järgi). See äratundmine on Frankfurdi riigikaitseprotsessi tulemus minu vastu - siin ilmneb kogu soovitavas selguses vastik silmakirjalikkus, mõtte- ja arvamusvabaduse fraasid! Me jätkame nõudmist, et kuulume uue põlvkonna NS liikumisse, et oleme poliitilised sõdurid SA traditsioonis ja et me ei jälgi kuritegelikke eesmärke.

Me rõhutame ikka ja jälle, et me ei kuulu ega saa kuuluda sellesse vanasse organisatsiooni, mida nimetati "kuritegelikuks" ja mis 1945. aastal purustati - ja meid hakatakse jätkuvalt taga kiusama ja hukka mõistma. Noorus tunneb selle silmakirjalikkuse ära, tunneb seda mingil määral juba täna ära; ja noorus, ükskõik millise poliitilise seisukoha alusel, vihkab silmakirjalikkust alati oma terve instinktiga. Kuna süsteem ei leia kunagi julgust avalikult ja tunnustatult oma oponentide tagakiusamiseks ja omaenda loogika järgi ei leia seda üldse, siis jätkab ta tagakiusamist JA silmakirjalikkust, vangistab inimesi nende arvamuste eest JA eitab, et on poliitvange, kuulab meie pühendumist uue põlvkonna natsionaalsotsialismile JA mõistab meid hukka endise natsiorganisatsiooni jõupingutuste jätkamise eest - kuid sellega kaotab ta ka noorte seas iga kohtuprotsessiga veidi rohkem austust ja muutub veelgi ebausaldusväärsemaks! Ta mõistab "kuritegudena" hukka meie kesksed nõudmised rahvakogukonna ja

intresside orjuse murdmise, elu ja keskkonna kaitsmise, saksa kultuurirevolutsiooni, vabaduse, ühtsuse ja neutraalsuse eest Suur-Saksamaal ja uue korra eest Euroopas ning leiab seega aasta-aastalt üha vähem mõistmist nende hulgas, kes üha selgemalt tunnistavad ajajärgu vajadusi ja uue korra vajalikkust!

SA traditsiooni aspekt, mis oli üks esimesi, mis ajaloolises SA-s esile kerkis ja mis moodustas selle tragöödia, ei mängi meie puhul meie arvulise ja poliitilise nõrkuse tõttu loomulikult veel erilist rolli: enesepildi kui POLIITILISELT KONSTRUKTSIOONILISE REVOLUTSIONILISE RAHVARMEE KÕRVAL.

Kuid meie suhtumise selgitamisel Wehrsportgruppen ja relvastatud vastupanuliikumise suhtes puutusime siiski varakult kokku selle probleemi väljendusega ja lahendasime selle lõpuks. See oli minu esimene asetäitja, kes tahtis muuta meie noore SA-Sturmi mitte ainult sõdurlikuks, vaid ka poolsõjaliseks jõuks. Tema enda läbirääkimistel Karl-Heinz Hoffmanniga 1977. aasta oktoobris ilmnis konflikt. Hoffmann nõudis allutamist - ta nõudis välise poliitilise tegevuse lõpetamist. Ma keeldusin, minu asetäitja lahkus meist, liitus Schleswig-Holsteini sõjaväe spordirühmaga ja läks lõpuks põrandaaluseks.

Meie väed ei olnud ega ole sõjaspordi vastu - need teenivad meie võitlejate distsipliini ja kasvatavad neid sõdurlikule eluhoiakule, kuid nad jäävad põhimõtteliselt poliitilisele võitlusele allutatuks ja ei tohi kunagi muutuda eesmärgiks iseenesest. Alati peab jääma selgeks, et meie poliitilised sõdurid moodustavad sõdurliku, kuid mitte sõjalise jõu. Kuid me väidame ka, et see vägi JÄRELEVALITSUSE haaramise järel moodustab tulevase revolutsioonilise armee tuumiku!

Seda tehes oleme selgitanud meie pühendumuse üheksat aspekti SA traditsioonile: need on omavahel seotud ja moodustavad sisemise ühtsuse. Selles täpsustuses tuletasime need kõigepealt ajaloolise SA ajaloost ja seejärel rakendasime neid tänapäevale. Tegelikult toimus see protsess vastupidiselt: lähtudes meie enesepildist ja suhtumisest ellu poliitiliste sõduritena, tekkisid need meie traditsiooni aspektid kaheksa aastat kestnud konkreetsest usuvõitlusest, selle vigadest, tagasilöökidest, kiusatustest ja lõpuks esimesest suurest edust, mille järel rakendasime neid teadmisi minevikku ja leidsime need seal, kinnitades oma õiguspärasust pärijana. Minevikust tänapäevani, olevikust minevikku - ring on suletud, traditsioon on säilinud ja uuenenud! Pruunis särgis võitleja, natsionaalsotsialistliku liikumise poliitiline sõdur elab meis edasi. Ta saab võidukaks!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERNARTEI AUSLANDS- UND AUFRUFORGANISATION
 Nummer 1164 Erstausgabe 1975 26. April 2012 (135)

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben sich die Kapitalisten der Weltmacht am 8. Mai 1945 in die nationalsozialistische Bewegung stellen als sie waren in die Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

"Abkehr von Moskau, Vorkriegsbewegung, Vorkriegsbewegung und Vorkriegsbewegung haben nicht angesetzt, die Karte der gesamten Welt werden heißt geführten Führer Adolf Hitler zu entschließen."

Alle Nationalsozialisten sind weniger effektive Führer- und Kampfgewinnenden schädel an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Volkstum ist keine noch viel größer als in die Vergangenheit.

Der vorerwähnte Gegner ist aber nicht, die Völkern - gegen alle weißen Völker (? -) zu kämpfen, keine Mittel und Einwendung, Überforderung und Konsumierung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Brandkampf, ob mit Propagandaarbeit "bewusst" oder auf einen Schicksalsspiel andere Art. Jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!
Hell Hitler!
Georg Laska

NS uudistebülletään
www.nsdapao.org
 #1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Pricksõjajais zijojums
Intervija ar Molliju

Teivõ daia

NSK: Paldies par interviju! Turvaja loba atpaldit. Uzvara ir mūsu!

Itiētēties brīvi un pievienojiet atspoguļojumam datus nozāģama vārdu.

Mollija Paldies, draugs! Dija jautai jautas smuģi ko intervija. Lūdzim, atstāst mūsu tēmeļa atkārt, kad tā būs publicēta, un es pievienošu jautus tēmeļa vietnes sāit ar intervija. Lūdzim mūs tikas teikt mūsu biedriem via pasaudei rekonstruācijas. Daiverz mūsu vārdi ir vārdi atpaldit. Het nezandajiet teivõ? Ar jautu palādzēta mūsu skaitu paraug ar kātne dāna. Paldies meams izplatit parāteibis, jo katrs vārds ir kā baltā Tūmami un zaubēna Hjelvita vārdi meimim. Mūsu zemādzika ir Hjelva patsik pašpārlozēšana, un si pārmērtā pašpārlozēšana būs vārdi gāle. Katra prēģitā, prēģitā un ļēna lieta, ko dāna

the NEW ORDER
Number 179 (135) Founded 1975 April 26, 2012 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Discards of mass murder, expulsion, persecution, and debilitation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, cultural distortion, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!
Hell Hitler!
Georg Laska

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!

Translated from the SS Original

Julius Streicher: Der Zittener Pflanz Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Wittmann
Hitler in Italy

English / German Deutsch / English

SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDA

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!